

ι - επιστημι δεν ινε αφτο που κινισε να - γινι, δεν εχι γλωσα, ινε
αζοι κε γκαδι, περπαται στις - εριμες κε μας - ερημονι
ξεκιναι απο μια κατασχεδι, ενα χοντροκουτι, μια παλιοκασελα
μας κοβι τιν - εσθισι τις - πραγματικοτητας
οχι στιν - επιστημι
για να - δουνε τα - ματια - μας κι - ι - ψιχες - μας, πως μιαστε
κι - ιν - ολα τελιομενα κι - απαραχα
Επιστημι OXI

στάλες

ολα οσα ιπανε κε κανανε κε γιναν, λαθος, στιν - ακρι — ελα πεδι
☆

ισε πετραδι, πεδι, αλα εμς εχουμε ετιμο το - δαχτυλιδι να σε - θα-
λουμε

☆

σιχωρατε με, πεδια, για οσα σας εμαθα κε σας μαθενο, με κανανε
ετσι. αλα εμς ξερουμε, κορι - μου αγορι - μου μικρο - μου

☆

ο εροτας τα πεδια κι ο κοσμος, ετσι εγο

☆

τι κατασχεδαζετε; μπροστα σας τα πεδια

☆

στιν ακρι: τα πεδια.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

δημοτικό

μια κορι ν - ετραγουδισε σε - γιαλινο γεφيري
κι - απ - τα - τραγουδια τα - πολα απ - τους - πολους χαδαδες
κε το - γεφيري - εραισε κε - το - ποταμ - εσταθι
κε - το - στιχιο του - γεφιριου οξο στιν - ακρι θγικε
Παψε Μαρितσα τον - ιχο παψε κε τα - τραγουδια
Μα - πως να - παψο τον - ιχο μια - πως κε τα - τραγουδια
αντρα ιχα στιν - ξενιτια τορα δοδεκα χρονια
αλι μου - λεν που - πεθανε κι - αλι μου - λεν που - χαθι
Αλιθια Κορι πεθανε κι - αλιθια Κορι εχαθι.

Ὅμηρος

Αὐτάρ ἐπεὶ ρ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱός, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
θυγατέρες τε νυοὶ τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν. (γ 447—52)

Ἡσίοδος

Πηλιάδεων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιό τε δυσομένων·
αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτίς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγχεα θησσήεντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χώρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπεῖρειν, γυμνὸν δὲ βωωτεῖν,
γυμνὸν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλωνται.

☆

Ἥμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεὶ καὶ ἡχέτα τέτιξ
δενδρέφ' ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδους ὥρη,
τῆμος πιόταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δὲ τοὶ ἄνδρες
εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄξει
αὐαλέος δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. Ἀλλὰ τότε ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζα τ' ἀμολγαίη γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμένων,
καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκρατέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπα·
κρήνην τ' αἰενάου καὶ ἀπορρύτου ἥ τ' ἀθόλωτος
τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
(Ἔργα καὶ Ἡμέραι 383—92, 582—96).

Μάρκος Ἀργεντάριος

Ἰσιὰς ἡδύπνευστε, καὶ εἰ δεκάκις μύρον εὐδεις,
ἕγρεο καὶ δέξαι χερσὶ φίλαις στέφανον,